

Той е билъ защитникъ и органъ на цариградската българска община! Може би и за туй—като общи вѣстникъ да не е могълъ да се държи по-дълго врѣме. То е забѣлено у насъ отъ начало и до сега, че на „общитѣ“ дружествени вѣстници и списания не имъ върви.

„Гайдата“ се появява на 15 юн. 1863 г. Славейковъ, който до тогазъ бѣше сътрудникъ на всички почти български списания и вѣстници; който бѣше вече показалъ своя талантъ да пиши „български,“ съ языкъ който напомнюва самия народъ, съ юмори и сатира, непознати до него, съ бичувания и мѣмрания изнесени изъ народния словарь, който първи подкачи да изброява българскитѣ притчи и поговорки, първи създаде българската поезия—сега се вѣстява като самостоятеленъ публицистъ и народенъ трибунъ.

Той встѣпи въ своята областъ, отѣкъ бѣше вече каленъ и прѣкаленъ. Читателската ни публика знаеше любимаца си. Тя бѣше чела не само неговитѣ хубави статии и подлистници въ „Цариградски Вѣстникъ,“ въ „Б. Книжици,“ въ „България,“ въ „Свѣтъникъ;“ той ѝ бѣше далъ една „Смѣсна Китка,“ въ която редомъ съ първичката си поетическа работа Славейковъ даваше нѣколко описания, повѣсти и раскази исторически. Той бѣше спечелилъ едно почетно мѣсто въ реда на малцината наши публицисти и писатели.

Но сега съ „Гайдата“ Славейковъ застава на чело на единъ „свой периодъ,“ който открива достойно и завръшва йоще по-достойно. Той е „периодътъ Славейковъ,“ който ще си позволимъ да опрѣдѣлимъ съ едно приблизително врѣме отъ цѣло досетилѣтне.

Славейковския публицистически и писателенъ периодъ се отличава съ неуморима дѣятелность.

Въ това врѣме Славейковъ е стожера на българската печатна дѣятелность. Всичко или почти всичко въ Цариградъ и България се завъртва около него. Имаше и други пишущи братия, появихъ се въ това врѣме и нови таланти, нови публицисти... но отпечатѣкътъ на всичката тѣзи епоха въ нашата публицистика е Славейковски. *Гайда*, най-напрѣдъ сатирически вѣстникъ за свѣстяване на българитѣ, сѣтнѣ, листъ за поука и разговорка, сѣтнѣ „Македония,“ „Пчелица,“ листъ за дѣцата, „Ружица“ листъ за женитѣ „Шутошь“ „Звънчатий – Глумчо,“ просто „Звънчатий“ и пр. и пр. то сж публицистически трудове, които испълнихъ тозъ периодъ.....

Славейковъ бѣше старѣя на тозъ периодъ. Ний му